

perteverate sententia, sicut Petrus Apolito, inquit, A bus, scientia & eloquentia, carnis, arque possesso-  
contingit, quiter negavit eum, cum quo se promitteret  
moriturum, Non perleveravit quidem Petrus in pro-  
miso, at non arbitror, quando promisit, non cupi-  
vile non permanente in sententia. Exemplum afferat  
Bruno Catholicanus in Sacerdotibus & alius ordinis  
ejusdem, qui promittunt se in Ecclesia fructificatores  
(quod importat etymon vocis Ephremus Ephraim) re-  
ipsa vero id non prastant, sed convertuntur ac refi-  
lunt, nec ipsa leges Dei mandata, vel in eorum obser-  
vatione non perleverant. Is quem commentator auctore dicunt Hieronymus, ac verusecum ipse Hiero-  
nimus & interpretantur Ephraim esse omnes hereti-  
cos, qui, sicut duodecim Tribus, dux Jerobamo  
Ephrato, deservientur a domo DEI, & dimiserint  
David, secundum sibi virtuosos aureos in Bethel, &  
in Dan, confundendo errors, & superstitiones ex anto-  
fasculari eloquutis in domo DEI, qui est Ecclesia, &  
in iudicium atque condemnationem suam, conversi fu-  
reversi in die bellorum, quis pace vera neglecta, quam  
Christus das, & parati sunt ad verba, Hereticorum ar-  
cus, ac Hieronymus, iuxta Olez a vaticinium, con-  
seruit, ut confingunt in psalmi Jere, ideal, & memori-  
us DEI, de quo humilia & regrena fenerunt. Scribi-  
prateca & extondi Judam in arcem, ut est apud Zacha-  
riam, quam Christus, qui arcus, sagittarius, sagita-  
tis, mittitur in hunc mundum; pharao esse dispensationem  
carnis assumit, hac impleri Ephraim, u-  
lens Propheta scribit, ut quoniam armatus fuerit & pa-  
ratus ad bellum, & ipse quoniam ingentibus flagitis Domini  
vulneratur; Jerobamo ex ea Tribu, qui primus popu-  
lum scidit, accipi in hereticorum persona, & juxta id  
quod verbis psalmi qui tractamus, continetur, fulci-  
tante Domino filio Sion, hoc est, Ecclesia, cum con-  
trariozum dogmarum Magistros, tum philosophorum  
omniens assertione, atque argumenta Gentilium de-  
struimus gladio illius, de quo psalm. 44. h. accingere gladio  
rue, &c.

Gregorius affidit priori tropologiam tradit de be-  
ne dicentibus & male operantibus, quia intendunt,  
inquit, arcum arque sagittas mitunt, qui Scriptura  
laetare sententes proponunt, & verbis rectis au-  
ditorum via seruant. Sed convertantur in die bellorum,  
quia post semetipso redunt in tentatione vitiorum,  
& peccatis opponere non volunt, quia in tentatio-  
nem certamine non resistent. Deinde profers ex  
alio psalmo 8. exortis, aditorum gladi ejus, &  
non ex auxiliis si in bello, exponit, Deum, quem  
Doctorem recipit, & nolle operari que dicit, in die  
belli adjutorius ejus gladium avertere, quia in tenta-  
tionem certame non permitte ei se in adjutorium do-  
stringe verba quae dedit. His Petrus & Damiani simili-  
ter scribit, nam mens praecipit Domini, ut approp-  
riante praeceps fieri factores ante actionem. Qui adver-  
sus vitiorum tentationes, inquit, ad confutum alios  
provocant, sed configere ipsi sub ignobilis defida-  
languore detestantur, si nimis sagittas quidem di-  
rigunt, sed post terga convertit, consummate victo-  
ria titulos non merentur, neceps prodest quod bene  
esperant, quia non vulnus ad finem magnanimitate  
levantur. Unde de istis protinus sequitur, non eas  
dierius sollemnam Dei, & in lege ejus nobiscum  
ambulare: ac si diceret, supercipient quidem testi-  
mentum, sed non custodiuntur, posuerunt in lege  
padem per initium, sed non tenuerunt, perseveran-  
tia gressum.

Hugo filius Ephrem clericos interpretatur, qui quoniam  
deberent esse fructiferi secundum doctrinam, opera-  
bora, exemplum, intendunt per studium litterarum,  
mitunt, id est, temnitunt, arcus scriptiz, qui  
debet in manu insaurari, & hoc est, in operatione,  
per remissionem ad delationem illius; & in die bellorum  
laetare tentationis, convertantur, id est, pavidi ter-  
ga vertunt, si fugiunt concipi, nec recipiunt, vel  
ad animicos Ecclesie configunt, seu damonas, seu  
tyranos, seu hereticos: non erant custodiunt pachum  
Dei, quod fecit cum Levi vita & paci, quantum ad  
se & ad proximum, idque non ex ignorantia, sed quia  
nolunt in lege DEL ambulare, quoniam industris facies  
sunt infra petram, & nolunt restari q magnificari, di-  
lata, ingrassata, impinguata honoribus, sive dignitatibus

a. 10. 10.

c. 9.

f. 10. 11.

c. 10.

d. 10. 11.

c. 11.

g. 10. 12.

c. 12.

d. 10. 13.

c. 14.

e. 10. 15.

f. 10. 16.

c. 17.

g. 10. 18.

c. 19.

d. 10. 19.

c. 20.

e. 10. 20.

f. 10. 21.

c. 22.

g. 10. 23.

c. 24.

d. 10. 25.

c. 26.

e. 10. 27.

f. 10. 28.

c. 29.

g. 10. 29.

c. 30.

d. 10. 30.

c. 32.

e. 10. 33.

f. 10. 34.

c. 36.

g. 10. 35.

c. 37.

d. 10. 36.

c. 38.

e. 10. 37.

f. 10. 38.

c. 39.

g. 10. 39.

c. 40.

d. 10. 40.

c. 41.

e. 10. 42.

f. 10. 43.

c. 44.

g. 10. 45.

c. 46.

d. 10. 47.

c. 48.

e. 10. 49.

f. 10. 50.

c. 51.

g. 10. 52.

c. 53.

d. 10. 54.

c. 55.

e. 10. 56.

f. 10. 57.

c. 58.

g. 10. 59.

c. 60.

d. 10. 61.

c. 62.

e. 10. 63.

f. 10. 64.

c. 65.

g. 10. 66.

c. 67.

d. 10. 68.

c. 69.

e. 10. 69.

f. 10. 70.

c. 71.

g. 10. 72.

c. 73.

d. 10. 74.

c. 75.

e. 10. 76.

f. 10. 77.

c. 78.

g. 10. 79.

c. 80.

d. 10. 81.

c. 82.

e. 10. 83.

f. 10. 84.

c. 85.

g. 10. 86.

c. 87.

d. 10. 88.

c. 89.

e. 10. 89.

f. 10. 90.

c. 91.

g. 10. 92.

c. 93.

d. 10. 94.

c. 95.

e. 10. 96.

f. 10. 97.

c. 98.

g. 10. 99.

c. 100.

d. 10. 101.

c. 102.

e. 10. 103.

f. 10. 104.

c. 105.

g. 10. 106.

c. 107.

d. 10. 108.

c. 109.

e. 10. 110.

f. 10. 111.

c. 112.

g. 10. 113.

c. 114.

d. 10. 115.

c. 116.

e. 10. 117.

f. 10. 118.

c. 119.

g. 10. 119.

c. 120.

d. 10. 121.

c. 122.

e. 10. 123.

f. 10. 124.

c. 125.

g. 10. 126.

c. 127.

d. 10. 128.

c. 129.

e. 10. 130.

f. 10. 131.

c. 132.

g. 10. 133.

c. 134.

d. 10. 135.

c. 136.

e. 10. 137.

f. 10. 138.

c. 139.

g. 10. 140.

c. 141.

d. 10. 142.

c. 143.

e. 10. 144.

f. 10. 145.

c. 146.

g. 10. 147.

c. 148.

d. 10. 149.

c. 150.

e. 10. 151.

f. 10. 152.

c. 153.

g. 10. 154.

c. 155.

d. 10. 156.

c. 157.

e. 10. 158.

f. 10. 159.

c. 160.

g. 10. 161.

c. 162.

d. 10. 163.

c. 164.

e. 10. 165.

f. 10. 166.

c. 167.

g. 10. 168.

c. 169.

d. 10. 170.

c. 171.

e. 10. 172.

f. 10. 173.

c. 174.

g. 10. 175.

c. 176.

d. 10. 177.

c. 178.

e. 10. 179.

f. 10. 180.

c. 181.

g. 10. 182.

c. 183.

d. 10. 184.

c. 185.

e. 10. 186.

f. 10. 187.

c. 188.

g. 10. 189.

c. 190.

d. 10. 191.

c. 192.

e. 10. 193.

f. 10. 194.

c. 195.

g. 10. 196.

c. 197.

d. 10. 198.

c. 199.

e. 10. 200.

f. 10. 201.

c. 202.

g. 10. 203.

c. 204.

d. 10. 205.

c. 206.

e. 10. 207.

f. 10. 208.

c. 209.

g. 10. 210.

c. 211.

d. 10. 212.

c. 213.

e. 10. 214.

f. 10. 215.

c. 216.

g. 10. 217.

c. 218.

d. 10. 219.

c. 220.

e. 10. 221.

f. 10. 222.

c. 223.

g. 10. 224.

c. 225.

d. 10. 226.

c. 227.

e. 10. 228.

f. 10. 229.

c. 230.

g

<sup>a cap. 4. 20.</sup> Nec alios mulier Samaritana quam ex decem illis tribu A fr  
bus quæ defecerant à vera religione potuit intelligere n  
per Patres tuos, quos dicebat adorasse in monte a Garizim. c

**E**cclis mirabilis, & Ilyrici, ipse creavit mirabile. Arabicum Platerium noctis hunc verius precedenti, hoc modo per appositionem; & oblitus sum benevolentia, ut & mirabilis eius, que ostendit illis, mirabilium quae facit eorum parvissimum; et cetera. Hebraicum nomen **N**ebule numeri singularium vertens Cajetanus, separatum, exponit, multiplex miraculum. Non sunt haec mirabilia, qui accedunt circa Moysim perlonom, quam adhuc juvenis habaret in domo Pharaonis, ut nugantur Hebrei, scietiam explicantes illud ex Exodo b, quis fabricans est matrum & furdum; videnter & es-  
cum, nonne dicit Dominus? Lege Lyanum, & Ay-  
gauum, qui centur illud non improbabile, nempe  
speculatorum iustus occidere Mosen, excretare percul-  
tum, Pharaonem evanescere mutum ad tempus, alios ejus  
terrostrudos. Agitur de mirabilibus circa Pharaonem  
& Egyptios, qui populum Hebraicum detinebant &  
reverabant.

*In terra Egypti, in campo Taneos.* ] Pro campo Taneo verit Hicronimus, regionem, apudive Trevetum Tapheos, pro Taneos, Pasterium Ilyricum, planitiem: Alii agros; quidam retinunt vocem Hebreorum **תְּנֵהָ** sathan hisnicatum autem **תְּנֵהָ** sed & **מִזְרָחָ** pro-

Ostii Nilae  
qui quod sas-  
tari denomi-  
natio unde,  
et de Orbiis,  
d. lib. 5, c. 120.  
ib. 17.  
1. 4. Gregorius  
Nil affecta-  
decomini-  
tione.

luis sebañ, Hebr. & Egyptiaci devisorum, videtur  
nomen Ostii Nilae, ab urbe eodem modo nominata;  
qua apud Stephanum & vocatus saeculare. Nam ex Se-  
ben seu Tubbash evanit corrupte Tao & Tanis, & co-  
gnomen istii Tanit apud euendum Stephanum, Pla-  
niūm d. Strab. nem. 1, Ptolomæus 1; meminisse Stra-  
bo νισσαί, quem τανιταί vocabant profecta Tanitice  
in qua etiam νισσαί οὖται, επιτάσσει μάγοι Τανις.  
Traditum est Item Herodotus non modo Tanitium, seu Ta-  
nitium Nilum oilium à Tanis ubri denominatum, sed ab  
alii insignibus urbis, alia sex, Canopicum, Balbi-

*Ianam urbem designari, in qua domus regia Pharaonis  
fuit, & tub Moyse signa arque portenta plurima perpe-  
trata sunt. Eamdem quam Taphni credit Reverus, ut  
dixi, & Varlenius in commentario hujus loci, & noiter D.  
Castro in Jeremiam 8, ex quo Propheta elicitor ibi lo-*

18. 14. 42. *cetum regiam Pharonis.* Villanovanum etiam in Ptolemaeum contentis, atque ita primam illuc Israëlitarum captivitatem fusse. Aries confundit cum Thebis. Quo modo id probat aut probare posit, necio. Caput portatum Ägypti Memphis confat fusse, quam hodie *Catrum* appellante. Sed, ut dixi, Tannin Reges frequentabant, velut ordinaria fedem, inde per universem Ägyptum, ut R. Solomon docuit, plagorum diffundebatur malum, ut ferterius prius caput deinde reliqua membris sua ibi vigebat potissimum *celerum convulvies*; ut in aulis, inquit, solet; vel ob variis genitibus cum summo capite.

ne is hominum frequentia; vel quod flagitio potissimum eas frequentant. Eungubinus credere affirmat interpres LXX. quoniam in *Egypto* veriat in, cognovisse que urbe Hebreus Zoban (meliis *Tophban*) vocatur, esse capiam urbem *Egypti*, quæ vocatur *Tania*; et huic rei simile facere, quod Chaldaica editio anni appellat *Tanis*. Oleaster retinet *Titanium* non secunda Tana, sed nomen huius civitatis, ac deinceps *Titanibus* filii Non con-

<sup>a</sup> Interim pars. Hieronymus, divisus, In illyricu  
Palerio, retrocessit. Augustinus totum sententiam sic  
legit. Nam qui divisus erat, et transi-<sup>b</sup>, et  
transi quia uires. Et <sup>c</sup> Propterea habebit, secare, scindere, at-  
videre. Apollinaris utram etiam erat Graecus, quo  
habetur, bilatram divinam exponit mare,

*Sicut etiam dicitur deus deus tuus omnes populi tui. Et dicitur, Ut quondam bisarum mare discendens duxit populos.*

*Chaldaicæ, divisi sunt mare, virga, Moyses, præceptoris orum  
d. Divisiones duodecim prius monui minimè necessaria-  
rum credebat.*

*Et perduxit eos .) Hieronymus , traduxit , Augustini , ut modicule , traxisse . Alii , transmisisti . Ilyrici , manus traduxit . Moy es cecinit e , Dux suis in misericordia manus traduxit quem redemisti . In libro Sapien-  
tia transmissilius pro parte rubrum , & transuxit illos  
per aquam nimiam .*

*E*st aqua quae quis in ure. Hieronymus, & *flare* 2. Mar. 1.  
1. vel 10.  
1. Iulio. 17.  
*flave* aqua quasi aervum. Cajeanus, *siccus murus*,  
*Campensis*, *tangunt molem mortarem*. Eadem  
vovem *U*ndesim Hieronymus plato 32, *expositio*  
*naturae urem*. Vide quidam dixerimus. Omnis conju  
gationem Psealterium G. illucianum, Angulatus, Callo  
dorus: *urem*, *in accusativo*, habet Psealterium Ra  
manum & Caſſiodorū: *uret*, pluraliter Angulatus:  
*in uribus*, Psealterium Arribicum, Græc. *Ωτε αὐτοί*,  
*quasi urem ablique præpositione*, quemadmodum & *de*  
*conjunctione*. Sed pro *αὐτοίς* legimus aliqui *et al.* In  
Canticō Moysis b. quid *γιμνός στέιν* *una flues*, ut  
Græc. *τριηδύλωτά οὐάζα*, conglutinare susten  
ere muru aqua. Hebreus *בְּכָרֶב בְּגַדְגֹּלְבָּה נִתְּנֵת* *בְּמִזְבֵּחַ* *בְּמִזְבֵּחַ*  
*chemo nel nozelim*, confitentes flumina ut cumulus vel  
nur.

*Vers. 14.) Et adduxit eos in nube dicti, & tota nocte in illuminatione ignis.*

**N**on solum in transitu rubrimaris, verum etiam per iter totum defensit Deus, sive ab eo misitus Angelus, deduxit populum; per diem quidem, cum columna nubis qui similis cohiebat. Solis ardentes, per noctem vero totam, quae scilicet eget tota lumine, fletum cum non splendet nisi Luna; per lumen igneum ac lucentis columnam, ad tenebras abigendas. In Exodo scribitur quod: *Dominus procedebat eis ad offendendam ioram; per diem, in columna nubis; & per noctem, in columna ignis; ut dux esset itineris utroque tempore;* nec quodnumquam deficit columna nubis per diem, nec columna ignis per noctem coram populo. In psalmo 10. ex predicta nubem in processione eram, & ignorans ut luceret eis per noctem. In 2. Edict. 1. Tu autem in misericordia tua multa non dimisibiles in deferto: columna nubis non recedit ab eis per diem, ut duceret eos ioris; & columna ignis per noctem, ut offendent eis iter, per quod ingredierentur. In libro Sapientia m. deduxit illos in via mirabilis: & fuit illis lo velamento nisi, & in celum suum per noctem. In hujus ultimi libri commentario, quæ sufficiere possint, disputavimus, de ista five una columna, quæ duplice fungeretur officio, siue revera duplice. Eodem libro in rufum scribitur quod ignis ardenter columnam ducet habuerunt ignota vestes, & Celsum sine lafura, nempe propter columnam nubis.

Mystica interpretatur Augustinus de Christo, cuius

q in pf. 118  
1880

**Zach. 5, 7.  
Hes. 21. 13  
Exodus**

2. Mar. 1.  
21. vel 30.  
u. 130, 20. 17.

<sup>1</sup> x lib. de filip  
divinit. c. 8.  
<sup>1</sup> y 1. de Sacr.  
utis.  
<sup>2</sup> z Luc. 1. 13.  
  
<sup>5</sup> a Jer. 17. scm  
b 1. de bapp.

b. hom. 3-10  
Exod.  
et. hist.  
Franc. c. 10.  
dorat. de  
exalt. crucis  
e. orat. 42.  
sen 2-10 Te  
saha.

f Densit. 4.39

g 2, in Eng.  
e. 28, & 39.  
h 10, Tim. 3.  
15.  
i Apo. 3, 12.  
  
b 1, cont. Jud.  
p 5.  
l e. 10, aped

10

tim abigit malam voluntatem; tamquam salus animæ. *Aficio columnarum repepe que me alibi dixisse monui;*

*Ver. 15.) Interrupit petram in eremo, & ad aquavit eos velut in abyso multa,*

*Ver. 16.) Eredituit aquam de petra, & deduxit tamquam flumina aquas.*

**A** liud eximium beneficium populo collatum in itinero per deserto, ut sinderet petram Deus, indeq[ue] largam ad potum aquam eliceret, perinde ac si fuisset in magna quadam profunditate, ita ut etiam ex quare potuerit maximos fluvios. Haec ipsa de te, diuinorum libro Sapientie est, ubi sic est. *Sicutur, & invocaverunt te, & datus illis aqua propter alismata, & reges isti de lapide duro. Eo loco circa tua sunt alia scripturarum testimonia, & ea tractata sunt, an meli, & bis plura hoc accidit, & egypti nati illa petra Blitter, & utrum autem rupio vera, illiusque aliqua in aquas converto.*

*M*ylius, reputatus Hieronymus interpretator Christum, qui p[ro]p[ter]a vocatus est h[ab]e[re], dixit, quia sicut venias ad me, & bibas; percussus et[er]nus propter nos[tr]as imminens autem protulit nobis fontes; Apostolus scilicet, ac inde torrentes doctores, ex quo prædictio sicut verba Dei testimoniis. Aut prete[re]as, quod fontem baptizimi nobis, atque martyris eadem petra offendisti; quia de latere Christi languis & aqua processit. Augustinus hoc loco & aliis in eadem attingit mysteria, praefertum de aqua fidei, ac doni Spiritus sancti, tunc gratia ex Christi meritis tamquam p[ro]p[ter]a, cuiusq[ue] passionis finis pro via. Notavit item in gemina percussione crucem ligno duplice constat, idem erat hic habens Remigius, Beda, Haimo, Bruno, Carthusianus. Hoc ergo Severinus quoque Galbaron Episcopo m. Damascenus referit: si datur et[er]nus a Marcario Chrysostophore n., qui multi demonstrat quomodo conveniat Christo ratio petrae, & virga.

*P*etrus Damiani iustitio eodem sensu mystico petra p[ro]p[ter]a Christo. Ambrosius p[er] item, qui sive Celsus q[ui] in duplice percussione reflammandam obliteraret, confundit exigeat & prophetis. Basilius r[ati]on[em] aquae p[ro]p[ter]a promanantur; figuram fuisse vivisca potest verbi. Haimo autem interpretatione denotare quoddam aqua baptizanti aliis vita est, aliis mors. Tripolis Hugo Isenell, in peccatore-infructuoso, pleno perfidis, & monitis peccatorum, tamquam in eremo percusi petram-duri cordis ipsius, & sic ad aquari & refici aquilacrynam, velut in abyso multa, quia si supponit unde fecit, tunc ipsi fluctus inflat fluentum copiose dulcium aquarum. Simile quid ex quadam Balduino affectus Augustanus, Aquam ita modum haurire non nobis, p[ro]p[ter]a abstinenciam. Non reprehendit Hieronymus & tales tradunt tenus, dummodo ut sub leges allegorice alterius tenus sicut cogatur, qui pertinere ad hibernalium potest.

*E*st enim p[ro]p[ter]a Sapientia loco quem citav[er]e, docuit auditorum & operis de mirabilibus scriptura aliis, quia ratione magnitudinem hujus miraculi immittit; *Alleganda longius commenta, delinqutu[re] prodita, de aqua ac fuisse necessitate Hebreorum à Tacio & Strabone Plutarcho, Diodoro Siculo, & apud Photium b, Democrito apud Suidam, ut meminit etiam Terentianus & videlicet Judas, in vatis Arabica locis, quam sit macerantur, onagris, qui forte de patu p[ro]p[ter]a p[er]petui astimabantur, indicibus, fontibus utr[um]q[ue] ob esca cultum confimatis bestiæ superficiem concreasse. Fabula etiam est, quod Paulanus scribit de fonte aquæ frigidissime, quam Atalanta ve[n]atione, siti laborans, venabulo faxum percussione, eliceretur.*

*E*t deducit sicut in medietate. Hieronymus, & dicit, est in nubo perducitur Alii, castris. Augustinus, qui degrediens. In P[er]alterio Arabicu[m] & Illyricu[m], in die Genitivus d[icitur] est temporis, & non referunt ad nubem. Quavis nubes deo possunt dici, quæ de die apparet, quæ p[ro]p[ter]a dei, seu itinere diurno. Significat δύο πάντα, per diem.

*E*t tota nube in illuminatione ignis. ) επορεύσθω. Sed Hieronymus, & P[er]alterium Arabicu[m] & in lumine: quod valit Κύριος. Totam nubes dixit, quia ut plenum tota tenebria est, egens lumine dies non requirit temp[er]e obumbrationem nubis. De of-

mero ante monui. Genbrardus innu[er]t vuln[us] dupl[icem] aquæ de petris diversis extractionem. Res est in opinione: certe hinc haud magnum sumi argumentum possedimus, sicut in Commentario libri Sapientie monui, negans præterea petram unam per delectum circumlatam, ex qua, quum opus esset, extraferunt aqua & docens ripu[m]em, quod hic ante indicabam, vel veram tuile, vel vere similem, eo quod pars in aquas convertitur, ac proinde amota videbatur, ne aqua impedit defluxum. Denique non suffit ab aliquibus antea excusat petram ad certum ultimam casu[m] inventam, velut etiam sponte abruptam. Hoc ultimum reficitur, quoniam dicitur hic, quod Deus, nimirum per M[ay]moni virginem, interrupit petram, & in psalmi 104. b[us] quod dixit petram. Ceterum eleganter adhibuit id item verbum ante in aquam maris, nunc in petra, ut intelligenter aquæ facilem Deo esse, ut lapide cantante, & lapides revoluntur aquas, fixe ut ex eis dimantur, non per naturam mutationem, quæ mora indiget, sed ut loquens auctor de mirabilibus scriptura ex p[ro]p[ter]a exemplis ledit per diuinam virtutem quæ operatur instanti, & p[ro]p[ter] Dei voluntate, ut ille bene argumentatur. Remigius notat prius ex aquarupes f[er]cas, deinde de rupes aquas productis. Gaudentius item Brixianus d[icit] ipse inquit, Deus Jordanius fecerat flumen (pridem) quod parentem petram, fluminis verterat in liquorem. Elias hoc item Dei beneficium descripsit considerando modo. Non sicut in deo quoniam eduxerat eos aquam de petra produxit eis, & scidit petram, οὐτίς εἰς τὸν καβόναν καβόναν, οὐτίς εἰς τὸν στρατόν στρατόν. Item seipsi f[er]unt in ajetu agne, & torrentes in solitudine, & quo erat arida erit in signum & stites in fonte aquarum.

*S*icut enim figura de scribendo abundatiam gratiarum per spiritus sancti a ventum, alludit ad eam aquarum admirabilis emanationem tamquam ad typum. Torrentes designant gratiam dona nobis de cœlo, ac defurunt p[ro]p[ter]a, non ex natura munere: signum invenit de liminibus sibi p[ro]p[ter]a, sed in domino stetim, ac persternemus, & beneficio dei. Quod autem est, & apposuerunt adhuc p[ro]p[ter]a ei, &c. indicat non solum in aqua in penuria, five bis, five tantum fons, Hebreos concentato in leprosorum p[ro]p[ter]a, fontes indicant ut alii erant, quod licet, communem. Simile promissum iudicium eadem figura est apud eundem Prophetam h[ab]et ap[er]iam in sapientia fluminis, & in medio campanarum fontes: ponam defurum in flumina aquarum, & terram in vias in aquarum.

*E*t adagiuat est velut in abyso multa. Hieronymus, & postea deus quas in abyso magnis. Abysse quoque plurimi numeri ponuntur. Asiacum & Ilyricum P[er]alterium, in quo enim Hebreum פְּתַחֲנָה thabor, adagiuat verbum utr[um]q[ue]. Interpres proptanduci respondebat Hebreu בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, & επο[ne]t, quia potus erat aquæ. Nullio autem p[ro]p[ter]a istum loco de hominibus laudem illam verbum interpres procul, fed de gregibus dumtaxat & convenit præterea plantis irrigatis. Propterea Cathodorum obliterare opinari prophetam jumenta magis quoniam homines significare, quoniam p[ro]p[ter]a agri agera nec siveverunt. Atqui latine non scripsit Prophetus.

*E*t dicitus aquam p[ro]p[ter]a. Hieronymus, rivos: Alii, flumina, vel rivo, קְרֹבָה neszel. Aliud nomen petra, Hebrew גְּתָבָה p[ro]p[ter]is ut οὐτίς in p[er] in 113. קְרֹבָה coadunat. Euthymius atque Nephorus voluntate obseruent illam miraculam a priori, ac prius quidem in Cades accidit, illud in Horæ, vel in manione undecima Raphidum, & in triginta tercia Cades. Dixi in libro Sapientie: & non improbabile tentatio est, quoniam lequitur etiam hoc loco Lyranus, Treverus, Reckelus, Valenta, Cajetanus, Genebrardus, & eidus Agellius, & in Exodum m, ac Numeros p[ro]p[ter]a Cajetanus, & in pollicium librum Abrahæm quatuor, 4. in penultimum Ystella; denique auctor de mirabilibus scriptis: quoniam Philo, ac Iosephus non nisi item haec rem narrant. Olearier p[ro]p[ter] vero contendat temet dumtaxa evenisse. Sed pluribus acquirebo, etiam quid convincat non videam: & quod in Exodo promittitur solum, in Numerorum libro implum commemoratur, nec tantum plures quam bis concedo, quoniam nulla ratione faveant divisiones, quamvis mentio fiat de parte apparente.

*P*lacet vero quod Olearier adversus Hebreos non. Lorini in psal. Tom. III.

**N**ihil totæ tanis Deus beneficis apud ingratitudinem suam populum promovit: nullus melior neri, sed nra prioribus adjecti peccata, atque benefactorem suum cunctis partibus excellente non subtrahent ad iracundiam provocare, & contra te ascendere, idque in ipsa valifissima solitudine omnibus vice subdita de tutia, & ob vivere non licet, nisi peculiari providentia, & beneficio dei. Quod autem est, & apposuerunt adhuc p[ro]p[ter]a ei, &c. indicat non solum in aqua in penuria, five bis, five tantum fons, Hebreos concentato in leprosorum p[ro]p[ter]a, fontes indicant ut alii erant, quod licet, communem. Simile promissum iudicium eadem figura est apud eundem Prophetam h[ab]et ap[er]iam in sapientia fluminis, & in medio campanarum fontes: ponam defurum in flumina aquarum, & terram in vias in aquarum.

*E*t adagiuat est velut in abyso multa. Hieronymus, & postea deus quas in abyso magnis. Abysse quoque plurimi numeri ponuntur. Asiacum & Ilyricum P[er]alterium, in quo enim Hebreum פְּתַחֲנָה thabor, adagiuat verbum utr[um]q[ue]. Interpres proptanduci respondebat Hebreu בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, & επο[ne]t, quia potus erat aquæ. Nullio autem p[ro]p[ter]a istum loco de hominibus laudem illam verbum interpres procul, fed de gregibus dumtaxat & convenit præterea plantis irrigatis. Propterea Cathodorum obliterare opinari prophetam jumenta magis quoniam homines significare, quoniam p[ro]p[ter]a agri agera nec siveverunt. Atqui latine non scripsit Prophetus.

*E*t dicitus aquam p[ro]p[ter]a. Hieronymus, rivos: Alii, flumina, vel rivo, קְרֹבָה neszel. Aliud nomen petra, Hebrew גְּתָבָה p[ro]p[ter]is ut οὐτίς in p[er] in 113. קְרֹבָה coadunat. Euthymius atque Nephorus voluntate obseruent illam miraculam a priori, ac prius quidem in Cades accidit, illud in Horæ, vel in manione undecima Raphidum, & in triginta tercia Cades. Dixi in libro Sapientie: & non improbabile tentatio est, quoniam lequitur etiam hoc loco Lyranus, Treverus, Reckelus, Valenta, Cajetanus, Genebrardus, & eidus Agellius, & in pollicium librum Abrahæm quatuor, 4. in penultimum Ystella; denique auctor de mirabilibus scriptis: quoniam Philo, ac Iosephus non nisi item haec rem narrant. Olearier p[ro]p[ter] vero contendat temet dumtaxa evenisse. Sed pluribus acquirebo, etiam quid convincat non videam: & quod in Exodo promittitur solum, in Numerorum libro implum commemoratur, nec tantum plures quam bis concedo, quoniam nulla ratione faveant divisiones, quamvis mentio fiat de parte apparente.

*P*lacet vero quod Olearier adversus Hebreos non. Lorini in psal. Tom. III.

**A** u[er]o u[er]o ponentes super sceleras confundantur.

**A** ugustinus videtur omisisse conjunctionem: peccatum autem interpretari suffit incredulitas, quemadmodum Christus expluit, dicens mundum arguendum de peccato, qui non crediderunt in eum o. & alias quaque eadem ratione abolitum peccatum fumis. Incredulitas ista non fuit temp[er]e fidei contraria, sed sp[irit]us que fiducia



